

Lov nr. 193 af 29.april 1981

Lov om personnavne

Vi Margrethe den Anden, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt : Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov :

Kapitel 1

Erhvervelse af efternavn

§ 1. Et barn får ved fødslen forældrenes efternavn, hvis forældrene har samme efternavn.

Stk. 2. Har forældrene ikke samme efternavn, kan de eller den, der har forældremyndigheden, vælge, om barnet skal have det efternavn, faderen eller moderen bærer ved barnets fødsel. Er dette navn erhvervet på grundlag af ægteskab, kan i stedet vælges det navn, en af forældrene senest har båret, som ikke er erhvervet på grundlag af ægteskab.

Stk. 3. Det efternavn, der vælges efter stk. 2, skal senest 6 måneder efter barnets fødsel anmeldes til ministerialbogen (personregisteret) eller tillægges barnet ved dåb. Sker navngivningen ikke inden denne frist, får barnet det efternavn, moderen bærer ved barnets fødsel.

§ 2. Et efternavn kan ved anmeldelse til ministerialbogen (personregisteret) ændres til et af følgende navne :

stk. 1) Et af de navne, der er nævnt i § 1, stk. 2, medmindre navnet er erhvervet på grundlag af ægteskab.

stk. 2) Et efternavn, som en af forældrene har erhvervet efter barnets fødsel, medmindre navnet er erhvervet på grundlag af ægteskab. Er navnet erhvervet efter § 6, skal den pågældende af forældrene give samtykke.

stk. 3) Et efternavn, som den pågældende tidligere har båret, medmindre navnet er erhvervet på grundlag af ægteskab.

stk. 4) Det efternavn, stedfaderen eller stedmoderen bærer, medmindre navnet er erhvervet på grundlag af ægteskab, eller det efternavn, sted-faderen eller stedmoderen senest har båret, som ikke er erhvervet på grundlag af ægteskab. Stedfaderen eller stedmoderen skal samtykke i anmeldelsen.

§ 3. Ved adoption erhverver adoptivbarnet adoptantens efternavn efter reglerne i § 1. Det kan dog i bevillingen bestemmes, at barnet skal beholde sit eget navn eller bære dette navn i forbindelse med det navn, det får ved adoptionen.

Stk. 2. Ved ophævelse af adoptivforhold bevarer barnet retten til et efternavn, der er erhvervet på grundlag af adoptionen.

§ 4. Ønsker ægtefæller samme efternavn, kan den ene ægtefælle ved anmeldelse til vielses-myndigheden med den anden ægte-fælles samtykke antage dennes efternavn, medmindre det er erhvervet på grundlag af ægteskab.

Stk. 2. Den, der har antaget et efternavn på grundlag af ægteskab, kan ved anmeldelse til vielses-myndigheden genantage det efternavn, vedkommende bar ved ægteskabets indgåelse, eller det efternavn, vedkommende senest har båret, som ikke er erhvervet på grundlag af ægteskab.

§ 5. I øvrigt kan forandring af efternavn ske ved navnebevis, der udfærdiges af overøvrigheden.

§ 6. Navnebevis på et nyt efternavn kan udfærdiges, medmindre :

stk. 1) navnet er forbeholdt efter § 7 og det ikke kan udelukkes, at der er personer her i landet, der er berettiget til navnet,

stk. 2) navnet er et almindeligt kendt historisk efternavn,

stk. 3) navnet har en sådan lighed med de navne, der er nævnt under 1) og 2), at forveksling let kan ske,

stk. 4) navnet er et udenlandsk efternavn, der er almindeligt kendt her i landet,

stk. 5) navnet ved udtale eller skrivemåde afgjort strider mod dansk sprogbrug,

stk. 6) navnet er et egentligt fornavn eller

stk. 7) navnet er upassende eller kan vække anstød.

§ 7. Forbeholdte navne er :

stk. 1) navne, der er forbeholdt efter § 7 i lov nr. 140 af 17.maj 1961 om personnavne, og,

stk. 2) efternavne, der tillades ved navnebevis.

Stk. 2. Ved skriftlig anmeldelse til justitsministeriet kan endvidere forbeholdes :

stk. 1) efternavne, der bæres af personer med bopæl her i landet,

stk. 2) navne, der udgør eller indgår i et firma, varemærke eller foreningsnavn, der er indregistreret her i landet, og

stk. 3) kunstnernavne og pseudonymer, der er almindeligt kendt her i landet og anvendes af en person med bopæl her i landet.

§ 8. Uanset § 6, nr. 1-7, kan navnebevis udfærdiges på :

stk. 1) et navn, der bæres eller har været båret som efternavn af en af ansøgerens forældre, bedsteforældre eller oldeforældre, medmindre navnet er erhvervet på grundlag af ægteskab,

stk. 2) plejefaderens eller pleje-moderens efternavn, hvis plejefaderen eller plejemoder-en giver samtykke,

stk. 3) et efternavn, der indebærer en tilpasning af et fremmedartet efternavn til dansk sprogbrug,

stk. 4) et efternavn, som ansøgerens ægtefælle, bedsteforældre, oldeforældre, børn, søs-kende eller forældres søskende har erhvervet i medfør af § 6, såfremt den pågældende giver samtykke, eller

stk. 5) et efternavn, som ansøgeren i øvrigt påviser en særlig tilknytning til.

§ 9. Navnebevis kan i almindelighed udfærdiges på et efternavn, der består af to navne forbundet med bindestreg, som ansøgeren enkeltvis kan bære som efternavn.

Kapitel 2

Fornavn og mellemnavn

§ 10. Et barn skal tillægges et eller flere fornavne. Som fornavn må ikke vælges et navn, der ikke er et egentlig fornavn, eller som kan blive til ulempe for barnet.

Stk. 2. Fornavn skal senest 6 måneder efter barnets fødsel anmeldes til ministerialbogen (personregisteret) af barnet forældre eller den, der har forældre-myndigheden, eller tillægges barnet ved dåb.

Stk. 3. Forandring af fornavn kan ske ved anmeldelse til ministerialbogen (personregisteret).

§ 11. Et barn kan ved dåben eller til enhver tid ved anmeldelse til ministerialbogen (personregisteret) tillægges et eller flere mellemnavne. Som mellemnavn kan vælges faderens eller moderens mellemnavn eller et navn, barnet kan erhverve som efternavn i medfør §§ 1-2 og § 8, nr. 1.

Stk. 2. I øvrigt kan over-øvrigheden ved navnebevis tillade et mellemnavn, som barnet kan erhverve som efternavn eller har en særlig tilknytning til.

Stk. 3. Et mellemnavn kan bort-kastes ved anmeldelse til ministerialbogen (personregisteret).

Stk. 4. Et mellemnavn bortfalder, hvis det erhverves som efternavn.

§ 12. Forandring af fornavn og mellemnavn kan ske ved adoptions-bevilling. § 10, stk. 1, og § 11 finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 3

Forskellige bestemmelser

§ 13. Navngivning ved dåb kan uden for de sønderjyske landsdele ske i folkekirken eller i de anerkendte trossamfund.

§ 14. Forandring af et barns navn kræver samtykke fra barnet, hvis det er fyldt 12 år.

Stk. 2. Overøvrigheden kan ved navnebevis tillade navneforandring, selv om samtykke efter stk. 1 ikke foreligger, hvis særlig grunde taler for det.

§ 15. Navneforandring, der kan ske ved anmeldelse til ministerialbogen (personregisteret) eller til vielsesmyndigheden, kan også ske ved navnebevis i forbindelse med navneforandring efter §§ 6-9 og § 11, stk. 2.

Stk. 2. Navneforandring efter § 2 og §§ 10-11 for en person, der ikke er tilført ministerialbogen (personregisteret) her i landet, sker ved navnebevis. Det samme gælder for navneforandring efter § 4, såfremt ægteskabet ikke er indgået for dansk myndighed.

§ 16. Den, der uberettiget benytter et navn, straffes med bøde. Påtale finder kun sted, når en forurettet part begærer det, eller hvis almene hensyn kræver det.

Stk. 2. Den, der kan godtgøre, at en anden uberettiget benytter vedkommendes navn eller et navn, der har en sådan lighed hermed, at forveksling let kan ske, kan ved dom få den anden tilpligtet at ophøre med brugen af navnet.

Stk. 3. Overtrædelse af § 10, stk. 2, straffes med bøde.

§ 17. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om lovens gennemførelse.

§ 18. Regeringen kan indgå overenskomst med andre stater om forholdet mellem dansk og fremmed rets regler om personnavne. Overenskomsten finder anvendelse her i landet efter bekendtgørelse i Lov-tidende.

Stk. 2. Justitsministeren kan endvidere fastsætte regler om forholdet mellem danske og andre nordiske landes regler om personnavne, herunder om navnebeskyttelse.

§ 19. Loven træder i kraft den 1.april 1982.

Stk. 2. Fra lovens ikrafttræden ophæves §§ 5 og 6 i forordning af 30.maj 1828 om dåben, lov af 4.marts 1857 om forandring i forordningen om dåben af 30.maj 1828 og lov nr. 140 af 17.maj 1961 om personnavne.

§ 20. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Justitsministeriet